

BORGER-LOVFORSLAG

ved Johny Noer (som formand for foreningen 'Med Grundlov skal land bygges')

1. Titel: TROSFRIHEDSLOV

Folketinget pålægger regeringen at styrke trosfriheden i Danmark ved at beskytte forældrenes ret til selv at opdrage deres børn samt beskytte forkyndelsesfriheden ved at modvirke intolerance og had-aktiviteter mod landets kristne borgere.

§ 1

Retten til børns opdragelse tilhører forældrene – herunder retten til at præge børnenes tro og sexmoral.

Skoler og institutioner pålægges at indhente forældrenes samtykke til, at deres børn må deltage i undervisning eller aktiviteter, der kan bringe børn og unge i forlegenhed eller kan bidrage til en tros- og samvittighedskonflikt.

Områder underlagt krav om forældres skriftlige samtykke omfatter undervisning om frisindet sex, samkønnet sex, kønsneutralitet og opfordring til grænsesøgende seksuel adfærd, samt nyreligiøse øvelser og ritualer rettet mod ånd og sjæl, herunder mindfulness og yoga.

Institutions leder samt bestyrelse er ansvarlig for at indhente samtykke. Overtrædelse straffes med bøde. Ved gentagne overtrædelser, frafalder institutionens statstilskud.

§ 2

Ingen må kunne retsforfølges eller straffes for forkyndelse eller udtalelser, der harmonerer med den evangelisk-lutherske kirkes præsteløfte, der siden 1870 forpligter en præst til at forkynde Guds Ord rent og purt, således som det findes i Bibelen.

§ 3

Ved vurderingen af anmeldte lovovertrædelser, der angiveligt forbindes med troende familiers opdragelse af deres børn, skal der i udvidet grad tages hensyn til forældrenes personlige overbevisning og statens egne internationale konventionsforpligtelser.

§ 4

I lov om trossamfund uden for folkekirken af 19. december 2017 foretages følgende ændring:

I § 1 tilføjes: "Denne lov finder ingen anvendelse for trossamfund, der samles om en bibelsk tro, der bygger på Den apostolske trosbekendelse."

I straffeloven § 266b, tilføjes efter "tro":

"herunder forkyndelse eller udtalelser, der ud fra Den apostolske bekendelse støtter sig til skriftsteder i de ved kongelig resolution autoriserede udgaver af Bibelen.

BEMÆRKNINGER

Det er med særlig vægt på FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, at folketinget her anmodes om at befordre trosfriheden ved at sikre forældrenes ret til **selv at opdrage deres børn**. Konventionens 18. artikel, som tydeligt omtaler statens forpligtelse på netop dette område, står i fare for at blive misrøgtet i det danske samfund.

At den suveræne ret til opdragelsen af deres børn **først og fremmest tilhører forældrene** er blevet tydeligt formuleret i den 5. artikel i den katolske kirkes charter om familiens rettigheder, som alle protestantiske kirker på dette punkt uforbeholdent kan tilslutte sig. I dette charter, som blev udsendt den 22. dec. 1983, hedder det bl.a.: "**Da det er forældrene, der har givet deres børn livet, har de den oprindelige, første, umistelige ret til at opdrage dem.**"

Denne erklæring udmøntes i tre punkter, der her angives som værende en del af det foreliggende lovforslags perspektiv:

1. Forældrene har ret til at vælge skoler **eller tage andre midler i brug** for at opdrage deres børn i overensstemmelse med deres overbevisning.
2. Forældre har ret til at sikre, at deres børn ikke er tvunget til at overvære undervisning, som ikke er i overensstemmelse med deres egen moral og religiøse overbevisning.
3. Forældrenes rettigheder krænkes, når et obligatorisk uddannelsessystem (hvorfra al religiøs undervisning er fjernet) påtvinges dem af staten.

Hvis ikke disse tre punkter implementeres som klare retningslinjer for forholdet mellem hjem og skole, står disse såkaldte 'umistelige rettigheder' i fare for at blive mistet...

Disse tre punkter i overensstemmelse med grundtanken i Luthers lille Katekismus sådan som den står anført som et bekendelsesskrift på folkekirkens hjemmeside og gengivet i Den danske Salmebog, hvor ikke mindst reformatorens forklaring til det 4. Bud i Bibelen: 'Ær din far og din mor', bekræfter den protestantiske holdning til denne sag.

Eftersom forældrenes førsteret til at præge børns tro og sexmoral samstemmer med statens forpligtelse over for Danmarks trosfrihedsbestemmelse (§ 67 grl.) bør folkeskolens undervisning i faget Kristendom bibringe børnene et fyldigt kendskab til den bibelske åbenbaring, således at Bibelens budskab og troværdighed i overensstemmelse med grundlovsforpligtelsen over for den evangelisk-lutherske lære på ingen måde (bl.a. ved en militant LGBT-sexmoral) drages i tvivl. Dersom undervisningen i så henseende **ikke** er i overensstemmelse med den evangelisk-lutherske bekendelse, men søger at bibringe børnene en anden sexmoral og tro, skal tilladelse fra forældrene opnås.

Undervisningsministeren skal derfor ved godkendelsen og vedtagelsen af dette lovforslag påse, at det bliver tilfredsstillende dokumenteret, at det fremover kan forventes, at forældrenes forfatningsmæssige (og derfor ubestridelige) borgerret på disse områder respekteres.

BESKYTTELSE AF DE TROENDE DANSKE FAMILIER

Artikel 16.3 i FN's Menneskerettighedserklæring omfatter (vedrørende familien) bl.a. følgende ordlyd: Denne naturlige og grundlæggende enhed (familien) i samfundet **giver den ret til beskyttelse fra samfundets og statens side.**

Det fremlagte forslag anmoder her om denne samfundets og statens beskyttelse over for den aggressive udfordring, som for tiden fra politisk hold planlægges med henblik på den evangelisk-lutherske familiestruktur, som grundloven i 1849 har tilsagt sin understøttelse.

Dette konstitutionelt befordrede familiemønster er på to afgørende punkter i overensstemmelse med FN-Menneskerettighedserklæringen, som (ifølge ovennævnte citat) er 1) '**af en naturlig art**' og 2) '**af en så grundlæggende betydning**, at et nyt politisk-betonet og moralsk orienteret fokus, ikke på nogen måde kan tilstedes'.

Grundlovens forståelse af FN's Menneskerettighedserklæring vedrørende 1) '**familiens naturlige art**' kan da (med den konstitutionelle henvisning til den evangelisk-lutherske læres opfattelse af Bibelen) umiddelbart og udelukkende have at gøre med dens biologiske reproduktion, og 2) '**familiens grundlæggende betydning**' kan da kun være forbundet med dens kernelementer: Far, mor og børn!

Dette berører markant de troende danske familiers retsstilling – især med henblik på Lov nr. 1702 af 27. dec. 2018, som (citat): 'grundlæggende ændrer det eksisterende familieretlige system'...

Der etableres hermed en helt ny myndighed, 'familieretshuset', som de danske borgere ikke hidtil har gjort bekendtskab med. Denne nye samfundsorden skal (citat): 'indgå i en ramme **med tydelig domstolsinddragelse, hvor indgribende afgørelser træffes**'...

Danske troende forældrepar ser derfor med ængstelse på § 24 i lov nr. 1702 af 27. dec. 2018, hvor kommunerne får en såkaldt 'initiativret' til det afgørende indgreb, der kan fjerne deres børn fra hjemmet.

Forældrenes ængstelse, der påføres dem ved denne nye lov, har at gøre med bitre erfaringer om falske anklager, fejlagtige vurderinger og inkompetent kommunal sagsbehandlinger, - ja, det er kommet til det punkt, at de troende borgere sætter spørgsmålstegn ved selve legaliteten i den kommunale embedsførelse, især med henblik på lov om social service § 155, stk. 6: 'undersøgelsen skal resultere **i en begrundet stillingtagen**'...

NÅR BEVISBYRDEN MALPLACERES

Landets evangelisk troende borgere nærer af disse grunde en ængstelse for, at politiet fremover vil blive anmodet om at foretage efterforskninger i deres familier i forbindelse med (urigtige) påstande om, at der (som følge af den kristne families opdragelsesmønster) er (som det hedder): '**begået fysisk og psykisk vold mod deres børn**'... Dette vil med den aktuelt foreslåede forvaltning af loven kunne ske, **uden at der foreligger konkrete**

episoder, der er omfattet af straffelovens § 244 eller § 245 om vold, hvorfor straffelovens bestemmelser **ikke** er overtrådt – ja, det kan med de nye beføjelser, som gives kommunen, forekomme, at der fremover rejses tiltale mod kristne forældrepar i sager, **hvor bevisbyrden for, at et strafbart forhold er begået, slet ikke forventes løftet**. (Det er som om lovgiverne i disse tilfælde har glemt, at det er anklagemyndigheden, der skal bevise, at et tiltalt kristent forældrepar er skyldig; det er i sådanne tilfælde **ikke** den kristne borger, der skal bevise sin uskyld!)

At de evangelisk-kristne i Danmark, som i lov om trossamfund uden for folkekirken af 19. dec. 2017 defineres som 'medlemmer af fællesskaber om en tro på transcendentale magter' bør (ifølge disse borgeres trosoverbevisning) på det stærkeste afvises! Denne ordlyd er (mener jeg) politisk farvet, og er en diskriminerende karakteristik af borgere, som bygger deres tro på den apostolske trosbekendelse.

De afviser derfor denne lov som værende et forsøg på at indføre en statsideologi i deres gudstjenester og påberåber sig grundlovens § 70, så erklærer, at 'ingen på grund af sin trosbekendelse kan berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige rettigheder'.

De ønsker **ikke at være omfattet** af den nye religionslov, som stiller krav om elektronisk registrering. "Sporene fra vor tids despotiske regimer skræmmer," erklærer de, og de ønsker **at tage afstand** fra den omtalte lov, som de (med henblik på den øgede overvågning) finder, er en forulempelse af grundlovens § 77, der erklærer, at der i Danmark 'ingensinde på ny kan indføres censur og andre forebyggende forholdsregler.

De anmoder i lovforslaget om, **at blive undtaget** denne lov, som ønsker indført en statslig ledelsesstruktur, som ikke stemmer overens med deres trosoverbevisning, - ja, som ifølge deres mening er i uforsonlig modstrid med grundlovens 67. paragraf. "Den tilsiger borgerne," betoner de, "retten til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med **deres** (ikke statens) overbevisning."

Den konstitutionelle ordlyd 'at forene sig' tilsiger efter de kristne borgeres mening de frie menigheder retten til at opbygge deres egen ledelsesstruktur uden at skulle påbydes statsmagtens verdsligt og politisk betonedede nærdemokrati.

Adskillige nægter derfor at efterkomme ethvert statsligt krav om de evangeliske, frikirkelige forkynderes forpligtende underskrift på dokumenter, som er i modstrid med deres tro og bekendelse – og de hævder dermed at fastholde Den Augsburgske Bekendelses 16. artikel, som erklærer (citat): 'at de kristne absolut bør adlyde deres øvrigheder og lov, medmindre de fordrer, at man skal synde, da bør man nemlig adlyde Gud mere end mennesker (Ap.G.5:29).

"Hvad der i disse forhold er folkeretligt bindende," hævder de evangelisk-frikirkelige borgere, "bør også være nationalt bindende for de styrende i Danmark..."